

PRESENTACIÓ

Amb un lapse de gairebé set anys d'ençà de l'aparició del tercer, la Secció Filològica de l'IEC publica aquest quart lliurament de la sèrie de reculls de documents públics de caràcter divers (majorment, normatius o paranormatius, alguns documents de treball, declaracions de la Secció o del Ple de l'IEC, etc. El lapse és comprensible, ja que, en l'endemig, han aparegut els Documents normatius 1962-1996 (publicats el 1997) i altres obres de més envergadura.

La publicació d'alguns treballs en els volums de la sèrie pot haver estat reiterativa (sovint la intenció era facilitar la consulta de documents dispersos); avui, però, ens trobem de vegades amb una doble reiteració, per tal com molts d'aquests documents poden consultar-se en línia a l'espai de l'IEC de la xarxa Internet. Tanmateix, sigui perquè no tothom hi està avesat, sigui perquè aquesta difusió no substitueix la comoditat de lectura del llibre, per molt que la Xarxa n'estalviï l'espai i el pes a les lleixes, creiem que serà agraïda l'aparició d'aquesta col·lecció de treballs.

En aquest volum, el lector trobarà recomanacions el contingut de les quals pot semblar obsolet, de tant com s'ha integrat en la vida quotidiana de tota la gent, com la relativa al mot euro. L'ús acabarà, si no ho ha fet ja, imposant el criteri fet públic a l'avançada de la implantació material de la nova moneda, perquè no respon sinó a l'estructura de la llengua. La intervenció sobre els termes acte/aute i interlocutòria fou difosa al seu moment entre els professionals primerament afectats.

La modificació de l'acord sobre la persona 1 del present d'indicatiu balear respon a una voluntat d'unificació ortogràfica entre varietats de la llengua catalana, concretament la baleàrica i la valenciana. Com en altres volums, no hi manquen acords sobre determinats topònims del territori o altres informacions d'interès.

Així mateix, la modificació de la terminologia gramatical relativa als temps verbals, que ha estat aplicada a la gramàtica de l'IEC, és justificada en un breu document. Es tracta d'un problema complex que no ha estat resolt definitivament en llengües diverses; però, en termes generals, la proposta esdevé més simple i adequada a la realitat dels valors gramaticals intrínsecs de la llengua catalana, sense, d'altra banda, desviar-se gaire de la tradició anterior.

Els criteris per a l'aplicació al català de l'alfabet fonètic internacional sequiren l'acord de la Secció d'adoptar-lo per a les publicacions de l'IEC. Ben entès, seran agraïdes pels professionals de la fonètica i la lingüística, i també pels recollctors de noms de lloc o els autors de monografies sobre la toponímia o la dialectologia locals, entre altres.

La proposta de transcripció de l'hebreu al català s'afegeix a les ja elaborades sobre l'àrab i el rus, i molt ens plauria que la intervenció de la Secció servis per a unificar criteris entre hebraïstes i per a orientació de documentalistes, bibliotecaris i periodistes.

Finalment, tres declaracions institucionals aprovades pel Ple de l'Institut sobre qüestions relacionades amb la llengua catalana tanquen aquest publicació.

La Secció Filològica de l'IEC ha planificat ja el cinquè lliurament de la sèrie, el qual contindrà els documents elaborats de la gramàtica de l'IEC, amb la voluntat de fer-ne públiques l'orientació conceptual (el model de llengua que hom vol proposar des de la institució normativa) i els continguts descriptius i normatius.

Novembre de 2002